Už je to řádka let, co jsme s mojí Dankou během pár dnů ve Velké Británii navštívili několik společenství a domácích skupin a sdíleli jsme věci z naší služby. Laskavým průvodcem nám byl – tehdy asi pětašedesátiletý – Don.

Jednou se takhle pozdě večer vracíme ze setkání a já se vyptávám na lidi, které máme potkat zítra: čím žijí, jak jim můžeme nejlépe posloužit a podobně. Don na moje zkoumavé otázky chvíli odpovídal, ale pak se odmlčel a docela naléhavě prohlásil: „Pavel, just relax!“ „Pavle, uvolni se!“ A chvíli to rozvíjel: „Díky za skvělý večer! A kolik hlubokých osobních rozhovorů jsi měl odpoledne? Celý den jsi jel na plné obrátky! O zítřku se pobavíme zítra ráno, až se vyspíš.“ V tu chvíli jsem zdvořile nic neřekl, ale upřímně jsem se na Dona zlobil: Já se chci co nejlíp připravit na zítřejší službu, co nejkonkrétněji se modlit a Don mi řekne: „just relax!“ – „Dej si pauzu!“
Když jsme se pak vrátili z cest domů, s Dankou jsme si vzájemně několikrát za den říkávali: „just relax!“ – „Uvolni se!“

A v následujících měsících jsme se učili odpočívat! Záměrně jsme vytvářeli chvíle, kdy jsme mohli nic nedělat! Jak každý zvlášť – osobně, tak i s Dankou ve dvou podle toho, jak to s ohledem na chod služby a rodiny bylo možné. Jsme velmi činorodí lidé! Ale teď jsme se kromě pilné a akční služby učili „jen tak“ si vděčně vychutnávat přítomného Ježíše, samotu, sebe navzájem, děti a taky se vděčně ohlížet na ovoce Boží milosti. A u toho prostě „nic dalšího nedělat!“

Na jedné straně vidím spoustu (fakt spoustu!) výroků apoštola Pavla i Petra ve stylu:

- *Bojuj dobrý boj víry!* (1.Timoteovi 1,18; 6,12)
- *Horlivě usiluj, aby ses před Boha postavil jako člověk osvědčený, pracovník.* (2. Timoteovi 2,15)
- *Snášej spolu se mnou útrapy.* (2. Timoteovi 2,3)
- *Proto se namáháme a zápasíme.* (1. Timoteovi 4,10)

A desítky výroků jsou tam ještě o pronásledování, v němž máme vytrvat ve věrné službě.
Z toho se na první pohled může zdát, že Pavel i Petr a vlastně i Ježíš strašně „jeli na výkon“.
Současně s tím Apoštol Pavel a další úžasní služebníci uměli spočinout v Ježíši, uměli Mu naslouchat, uměli s Ním otevřeně probírat své pocity, naděje, strachy, únavu, zklamání. Hned při stvoření světa Pán Bůh ustanovil den odpočinku, jehož dodržování od svých lidí docela vyžadoval! Chtěl, aby se soustředili na Něho a těšili se z Něho. Sám Stvořitel taky náležitě odpočíval a těšil se ze svého díla!

Pán Ježíš rozhodně hledá učedníky, kteří budou ochotní pro něho nasadit úplně všechno! Na druhé straně ale nechce, aby jeho učedníci byli pořád jen udýchaní a upocení. Naopak chce, aby byli zdraví, silní, výkonní! Proto svým učedníkům občas řekl: „Pojďte stranou a chvíli si odpočiňte.“ (Marek 6,31)

Mám dojem, že tohle nás taky nikdo neučil: těšit se z blízkosti živého Ježíše, odpočívat v Něm, od Něho čerpat obnovu a sílu. A to na pozadí velmi pilné služby nebo dokonce obětí! Je-li naše srdce a naše služba ukotvena v Ježíši, pak to celé není primárně o našem výkonu, ale především o Jeho zmocnění, které čerpáme v Jeho blízkosti! Ano, Pán Ježíš chce naši vytrvalost a další silné vlastnosti. Ty ale mají vyplývat z našeho hlubokého spočinutí v Něm! Proto Pán Ježíš chodil na tu horu: pobývat s nebeským Otcem, rozmlouvat s Ním, být s Ním.
Jestliže uprostřed soustředěné a intenzivní služby přirozeně nevyhledáváme a hluboce neprožíváme taky Ježíšovu blízkost, může nám ze vší krásné služby zůstat jen dřina a v důsledku toho až vyhoření… Nevím, jestli sis povšiml/a, že tady na webu Mosty k lidem.cz je mezi mnoha praktickými návody a výzvami taky celý oddíl s lekcemi ve stylu:

- D01. Sytím se tvou blízkostí (5:07)
- D03. Naslouchám živému Ježíši (5:43)
- D04. Jak se udržuje zápal (5:34) – Taky o odpočinku
- Vyhledej si i E09. Rytmus radosti (5:57)

*Pane Ježíši, děkuji Ti, že zmocnění pro službu, které spočívá ve Tvé blízkosti, je k dispozici pro každého Tvého služebníka.*